

ÚJESZTENDEI ELSŐ IMÁDSÁGOM

ifj. Bartha Sándor

Jézusom.
A fények-árnyak útvesztőiben
elédbe állok és megragadlak.
Beléd fogózkodom
és újra elzokogom
fogadásomat.
Figyelj rám:
soha el nem adlak,
árulásaimmal nem zavarlak,
ingadozó életem
többé nem szomoríthat,
mert a Tied leszek.
A lábad zsámolyához telepedek
és rajtad függök,
magamba szívom
az erőt, mosolyodat,
ami bátorít,
és Hozzád ragaszkodni fogok.
Szeretni fogok
és kiáltok majd az embereknek;
világgá kürtöllek Téged,
a megfeszítettet.

De Jézusom,
én porszem vagyok.
És nem állhatok előtted,
fogadásaimmal semmit sem érek.
A szavak, ha üresek,
konganak és szépek,
sajnos csak szürke
plafonomig érnek.
Ó, Mester, én megragadtalak,
de ez még nem elég.
Dolgozz velem.
Taníts meg kérlek arra,
hogy nem ígérni kell,
nem fogadásaimra vársz,
nem dörgedelmes szavaimra,
hanem szívesen tekintesz
jellemformáló alázatomban.
Alázz meg engem, Jézusom.

Forrás: www.keresztenydalok.hu